

Colegiul Tehnic
„Bathyaui Ignac”
Gheorgheni

Stimate Doamne Császár István,

Numele meu este Mărtou Erica, sunt elevă la „Colegiul Tehnic Bathyaui Ignac” din Gheorgheni, în clasa a X-a.

Am citit cartea pe care ai propus-o, „Bunica mi-a zis să-ți spun că-ți pare rău” de Fredrick Backman, și de la început am simțit că mă aștepta o poveste specială. Este o carte care reușește să te facă să zâmbesti și, în același timp, să-ți streângă inima, fiind o călătorie profundă despre pierdere, iubire, acceptare și despre ce înseamnă cu adevărat să fii „digerit”.

În centrul povești se află Elsa, o fetiță sensibilă și digestivă, care, deși se simte adesea singură, găsește refugiu în legătura specială cu bunica ei - o femeie excentrică, plină de viață și de iubire necondiționată. După moartea bunicii, scrisorile lăsate în urmă devin o călătorie emoționantă prin viață și răniile celok din jur, dezvăluind treptat povești ascunse și amintindu-mă că păcatele au poartă în el o lume nevăzută, iar prima impresie poate fi înșelătoare.

Am simțit de multe ori că râd și plâng în același timp, iar această îmbinare de emoții este poate cea mai sinceră parte a cărții. Mesajul ei despre empatie și acceptare - că a fi „digerat” nu este un defect, ci o valoare - rămâne puternic și după ce ai terminat lectura.

Poate acesta este citatul meu preferat din carte: „A avea o bunică ca și cum ai avea o adevărată. E privilegiul suprem al oricărui meot să știe că are întotdeauna pe cineva de partea sa, indiferent de situație. Chiar și când greșește. De fapt, mai ales atunci. O bunică e sabie și scut și e o iubire cu totul apăsătoare. Bunica știe mai bine. Bunica înțelege mai multe. Bunica e una dintre aceia pe care să-ți iei cu tine în bătălie.”

Acest roman nu este perfect - uneori este prea mult, uneori prea ciudat - , dar poate tocmai de aceea este atât de uman. Și tocmai

de aceea rămâne cu noi mult timp după ce le-am închis. Astfel,
voi recomanda din toată inima prietenilor mei și voi citi din ea
cu voce tare bunicii mele.

Cu mulțumire și respect,
Răzvan Eșea